

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਬਿਆਸੀ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਠਜੋੜ ਅਤੇ ਯੁੱਧ: ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੇਲਿਊਕਸ ਤੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੱਕ

Jeff Pippenger

2024-04-12

ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੇਲਿਊਕਸ ਅਤੇ ਮਕਦੂਨੀਆ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਕਦੂਨੀਆ (ਯੂਨਾਨ) ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ (ਸੇਲਿਊਕਸ) ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ (ਯੂਨਾਨ) ਦੀ ਗਠਜੋੜ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੈਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ, ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇਹ ਦੋਹਰਾ ਨਾਮ ਸੇਲਿਊਕਸ ਅਤੇ ਮਕਦੂਨੀਆ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਦੀ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ” ਨਾਮ ਉਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਗਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੂਪਾਂਤਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਨੇਆਸ ਜਾਂ ਪੈਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਗਰ ਦਾ ਮੂਲ ਨਾਮ ਪਨੇਆਸ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਚਸ਼ਮੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਚਸ਼ਮਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਸੀ, ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਸੀ।

ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਹੈਰੋਦ ਦੇ ਰਾਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ, ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈਰੋਦ ਮਹਾਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੈਰੋਦ ਫਿਲਿੱਪ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਸੀਜ਼ਰ ਆਗੁਸਟਸ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ “ਕੈਸਰੀਆ” ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ “ਫਿਲਿੱਪੀ” ਜੋੜਿਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ” ਨਾਮ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਲਈ, “ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ” “ਕੈਸਰੀਆ” ਅਤੇ “ਫਿਲਿੱਪੀ” ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਕੈਸਰੀਆ” ਹੈਰੋਦ ਵੱਲੋਂ ਸੀਜ਼ਰ ਆਗੁਸਟਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ “ਫਿਲਿੱਪੀ” ਹੈਰੋਦ ਫਿਲਿੱਪ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਨਿਯਮ ਸੇਲਿਊਕਸ ਅਤੇ ਮੈਕਡੋਨ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਮਹਾਸੰਘ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੈਸਰ ਅਤੇ ਹੈਰੋਦ ਫਿਲਿੱਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨਾਲ ਵੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਾਂਝਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਗਠਜੋੜ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੇਲਿਊਕਸ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਰੂਸ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਭਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਜੋ ਮਾਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਜੋ ਧੀ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਸਰ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਨ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ “ਖਾੜੀ ਦੇ ਪਾਰ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ,” ਅਤੇ “ਅਥਾਰ ਖੱਡ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਆਤਮਵਾਦ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ” ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਸੰਘ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਨਿਯਮ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜੋ ਚਸ਼ਮਾ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ “ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉੱਥੇ ਗਿਆ, ਤਦੋਂ “ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ” ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਆ ਬਚਨ ਯੂਨਾਨ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁਣ-ਲੱਛਣਾਂ (ਵਿਸ਼ਵਵਾਦ) ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਧਨਵਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੀਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਬਾਹਰੀ ਯੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਯੁੱਧ ਵੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵਵਾਦ ਦਾ ਧਰਮ ਅਜਗਰ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵੇਕਵਾਦ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ। 2020 ਵਿੱਚ, ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਵੇਦੋਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਡਾਲਿਆ। ਉਹ ਅਥਾਹ ਖੱਡ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, "ਪਾਨ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਯੂਨਾਨੀ ਪੌਰਾਣਿਕ ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਜੰਗਲੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਇੱਕ ਝਰਨੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਉਪਾਸਕਾਂ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਬੱਕਰੀ ਦੀਆਂ ਟੰਗਾਂ, ਸਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਨ ਨੂੰ ਚਰਾਹਿਆਂ ਅਤੇ ਝੰਡਾਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਚੰਚਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਦੇਵੀ-ਸਰੂਪ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਜੰਗਲਾਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ। ਬੱਕਰੀ-ਟੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤਾ ਵਜੋਂ ਪਾਨ ਦੀ ਇਹ ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਨਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਰ-ਬੱਕਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਕਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੂਨਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਘਰੇਲੂ ਪਸ਼ੂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਸਰ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਨ ਭਟਕਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਵਟ ਪਾਨ ਦੀ ਮੂਰਤੀ-ਚਿੰਹਾਵਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਲੱਛਣ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਦਰਾ ਸਮੇਤ, ਕਾਇਮ ਰਹੀ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ" ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ "ਮਸੀਹੀ ਇਕਰਾਰ" ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਲੋਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਆਖਦੇ ਹਨ?" ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਕੁਝ, ਏਲੀਆਹ; ਅਤੇ ਹੋਰ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਜਾਂ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ।" ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਆਖਦੇ ਹੋ?" ਤਦ ਸ਼ਿਮਔਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।" ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮਔਨ ਬਰਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:13-20.

ਇਹ ਅੰਸ਼ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹਾ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੇ ਪੱਥਰ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। "ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ" ਇਹ ਵਾਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਆਪ ਹੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਉਸ "ਚੱਟਾਨ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸਰਵੇਚਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ "ਚਟਾਨ" ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਸਤੀ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਸਵੀਕਾਰ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਨੇਹ ਪਤਰਸ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮੱਤੀ 16:13-20 ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ-ਸਵੀਕਾਰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਨੀਹ-ਸਰੂਪ ਅੰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ

ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ *The Desire of Ages* ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਹਨਾਂ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੁਣ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਅਨਯਜਾਤੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਹੋਰ ਨੇੜਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਉਹ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਸਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨਯਜਾਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਏ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ।” *The Desire of Ages*, 411.

18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, ਮਸੀਹ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਉਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਵੀ। ਫਿਰ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਮੁਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤਿੰਨ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ “ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਆਰੰਭ, ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ, ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ, ਅਰਥਾਤ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਬਾਈਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਜੋ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੀ ਗੁੰਮ ਹੋਈ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਪੁਕਾਰਾ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਟ ਲਈ ਕਿਸ ਨੇ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਬਾਈ ਅੱਖਰ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਖਰੀ ਕਾਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ। ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਨਿਉਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਨਿਉਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ “ਨਿਯੰਤਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ” ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ “ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ” ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨੇੜਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆਇਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਿਆਂ, ਜੋ ਹੁਣ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਆਯਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਖੜੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ

ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਛਾਂ ਹੇਠ ਖੜੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ, ਜੋ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਖੜੇ ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੋਲ੍ਹਾਂਵੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

“ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।” *The Desire of Ages*, 411.

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਉਹ ਠਹਿਰਿਆ ਰਿਹਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 2023 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਉਪਰੰਤ, ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਵਸਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਲਈ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।” *The Desire of Ages*, 411.

ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸੈਂਤੀਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਸ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਉਹ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਆਪਣੀ ਵਿਲੱਖਣ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਇਆ; ਫਿਰ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ, ਸੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਕੀਤਾ, ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਤੀਸਰਾ ਹਾਏ ਵੀ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ, ਜੋ ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁਣ, ਤਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਰ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ “ਸੱਚਾਈ” ਵਜੋਂ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਹੋਰਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਮੁਸਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਖਤਨਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ, ਜਾਂ ਮਰਥਾ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਵੱਲੋਂ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਸੰਬੰਧੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨਾ। ਇਕੱਲੀ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਲਹਿਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਦੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅੱਠਵਾਂ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੁਣ ਖੋਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਇੱਕ ਐਸਾ waymark ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵੱਲੋਂ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ waymark ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਤੁਲਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਅੰਦੋਲਨ

ਅਣਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟ waymark ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਤਰਕ ਉਤਪੰਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ।

ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ "ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੀ ਆਵਾਜ਼" ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੇਲਿਆਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ, ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਣਿਆ। ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ September 11, 2001 ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੇਲਿਆਂ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਉਪਰੰਤ, ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਸੌਟੀ ਲਈ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਲੋਕ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕੌਣ ਹਾਂ?'"

"ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵੇਖੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੇਥਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਨ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਸੀ।" *The Desire of Ages*, 411.

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਦਭੁੱਤ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਕੁਝ ਤੱਤ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਠਾਇਆ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਖੰਤਰਣ ਹੇਠ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਸਹੀ ਸਨ; ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਗਿਆ।" *The Great Controversy*, 334, 335.

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਜਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਸਨ; ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਕਿ *Future for America* ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹਨ। ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਤੱਬਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਭੀੜ ਇਸ ਪੁਰਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੱਧਤੀ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀ ਗਈ ਅਤੇ *Future for America* ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ

ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਭੀੜ।

“ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਸਿੱਧਾ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ: ‘ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?’ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ‘ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।’”

“ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਲੱਗੇ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੇਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਇਹ ਆਸ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਉਦ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਸੰਭਾਲੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ। ਪਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਤੋਂ ਨਾ ਮੁੜੇ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਕੱਲ੍ਹ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅੱਜ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਰਮਗਾਹਟ ਭਰੀ ਚਾਲ ਨੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਨੁਯਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ‘ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।’ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਰਾਜਸੀ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਮੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਮਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।”

“ਪਤਰਸ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਚੇਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ। ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਰ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਾਰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਰੱਬੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਕਿਰਣਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ ਜੋ ਛਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਟਟੇਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਦਿਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਸਥਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਕਸੌਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ‘ਦਿੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ’ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ‘ਅਦਿੱਖ ਵਸਤਾਂ’ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵੱਲ ਫੇਰੀਆਂ ਗਈਆਂ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:18। ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।”

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਪੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮਉਨ ਬਰ-ਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੈ।’” *The Desire of Ages*, 412.

ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨਦਿਆਂ ਪਤਰਸ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੁਵੀਕਾਰੋਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ ਜੋ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਤਰਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਸੁਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। “ਪਤਰਸ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ,” ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਇਸ ਅਨੁਚੇਦ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਮਉਨ ਬਰ-ਯੋਨਾ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

“ਸਿਮੋਨ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਹ ਜੋ ਸੁਣਦਾ ਹੈ,” ਅਤੇ “ਬਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਦਾ ਪੁੱਤਰ,” ਅਤੇ ਯੋਨਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਬੂਤਰ।” ਸਿਮੋਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਬਣਿਆ, ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੁਧਾਰ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਧੀ, ਤਦ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਬਣਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੇ ਸੈਨਿਆਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।
ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:16.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਰਾਇ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਾਮ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਵਾਚਾਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ, ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਿਮੌਨ ਬਰ-ਯੋਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਫਾਖਤਾ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ "ਸੁਣਿਆ" ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਣਿਆ, ਅਤੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਚਾ-ਜਨਤਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ।

ਅੱਖਰ "P" ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਸੋਲਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਖਰ "E" ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਖਰ "T" ਵੀਹਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅੱਖਰ "E" ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਅੱਖਰ "R" ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਠਾਰਹਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਸੋਲਾਂ "ਗੁਣਾ" ਪੰਜ, "ਗੁਣਾ" ਵੀਹ, "ਗੁਣਾ" ਪੰਜ, "ਗੁਣਾ" ਅਠਾਰਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਦ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਵਰਜਨ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ।

ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਭਿੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਸੀਹ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾ-ਵਿਦ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ, ਨੇ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਪਾਨਿਉਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅੰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਵਰਤ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਲਮੋਨੀ (ਅਦਭੁਤ ਗਿਣਨਹਾਰ) ਅਤੇ ਬਚਨ (ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾ-ਵਿਦ) ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਲਗਭਗ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗੂੜ੍ਹੇ ਅਰਥ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਗਈ, "ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।" "ਤੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਆਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ... ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ (ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗੁੱਥੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ), ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।" ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:5-7. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਨਾਦਿਕਾਲ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।" ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਾ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਤਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਆਵਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ,—ਅਦਿਸ਼ ਮਹਿਮਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

"ਇਹ ਮਹਾਨ ਉਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੂਪਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਲਈ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕ ਚੁਣਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਮਾਣਾ ਬੂਟਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਾਨੋ ਕੋਈ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੀ ਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਵੱਸਦਾ ਸੀ। ਸਰਬ-ਦਇਆਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਅਤਿ ਨਿਮਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ ਢੱਕ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੂਸਾ ਉਸ ਵੱਲ ਤੱਕ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬੱਦਲ ਦੇ ਸਤੰਭ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਸਤੰਭ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਬਖ਼ਸ਼ੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਢੱਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ 'ਸਾਡੀ ਦੀਨਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ' ਵਿੱਚ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:21, R. V.), 'ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੁਰਤ ਵਿੱਚ' ਆਉਣਾ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਕੋਈ ਸੋਭਾ ਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ; ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਦੇਹਧਾਰੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਢੱਕੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਲੁਕਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਸਕੇ।"

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, 'ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਬਣਾਉਣ; ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰਾਂ' (ਨਿਰਗਮਨ 25:8), ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥਕਾਵਟ-ਭਰੀਆਂ ਭਟਕਣਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖੀ ਛਾਵਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਤੰਬੂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਡੇਰਾ ਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ ਸੁਭਾਉ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਵੇ। 'ਬਚਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ (ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੀ, ਐਸੀ ਮਹਿਮਾ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕਲੌਤੇ ਜੰਮੇ ਦੀ), ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ।' ਯੂਹੰਨਾ 1:14, R. V., margin."

"ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੱਸਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਪਰਖਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਦਮ ਦਾ ਹਰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਹਰ ਧੀ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਪੀਆਂ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ ਦੇ ਹਰ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਰ ਦਿਵਯ ਆਕਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ' ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਵਾਰਥ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ-ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ, ਉਹ ਸਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਧਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਰਤਾ ਸਮਝਣ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਛਲ ਨੂੰ ਉਘਾੜਣਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸੁਭਾਉ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। 'ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਉਚਿਤ ਸੀ।' ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:17। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਹਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਪੂਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਯਿਸੂ 'ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ।' ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:15। ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਉਹ ਪਰਖ ਸਹੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਿੱਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਪਰਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ; ਹਾਂ, ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।' ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 40:8। ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਲਾਈ ਕਰਦਾ ਫਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜਤ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਫਿਰਿਆ, ਤਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਸੰਭਵ ਹੈ।"

"ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ; ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦਿੱਤਾ;

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰੇਬ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ.... ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖੀ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।' ਕੁਚ 3:14. ਇਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਆ-ਵਚਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ' ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਬੇਤਲਹਮ ਦਾ ਬਾਲਕ, ਨਮ੍ਹ ਅਤੇ ਦੀਨ ਉਧਾਰਕਰਤਾ, 'ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ' ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16. ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ: 'ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਚਰਵਾਹਾ ਹਾਂ।' 'ਮੈਂ ਜੀਉਂਦੀ ਰੋਟੀ ਹਾਂ।' 'ਮੈਂ ਰਾਹ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹਾਂ।' 'ਸੁਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।' ਯੂਹੰਨਾ 10:11; 6:51; 14:6; ਮੱਤੀ 28:18. ਮੈਂ ਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ; ਨਾ ਡਰੋ। 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ' ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।" ਯੂਗਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ, 23, 24.